

hæng vil således ikke være tilstrækkeligt til at udgøre et opgør omfattet af bestemmelsen.

Det er uden betydning for vurderingen af, om et opgør er omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvad der er årsagen til konflikten, og hvad konflikten drejer sig om.

Der næst er det en betingelse, at opgøret mellem de pågældende grupper af personer er »gensidigt«. Bestemmelsen vil således ikke finde anvendelse, hvis der er tale om, at én gruppe forfølger en anden gruppe ved (flere gange) at angribe den anden gruppe, der ikke går til modangreb med brug af straffbare midler.

Endvidere er det en betingelse, at det pågældende opgør finder sted mellem »grupper af personer«, det vil sige mere end én person på hver side i konflikten.

Som »grupper« anses ikke kun formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og med fast navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder i forbindelse med bestemte voldelige eller truende begivenheder, som indtræffer.

I det omfang der således foreligger et gensidigt opgør mellem grupper af personer, er det en betingelse for, at bestemmelsen kan finde anvendelse, at der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben, eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begået brandstiftelse efter straffelovens § 180. Det forhold, at der flere gange som led i opgøret skal være anvendt skydevåben mv. indebærer, at et enkelt angreb ikke vil medføre, at bestemmelsen finder anvendelse, men der skal være tale om to eller flere tilfælde. Betingelsen om »flere gange« vil være opfyldt, uanset om der flere gange er anvendt skydevåben eller f.eks. eksplosivstoffer eller begge dele tilsammen.

De våbentyper, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a, svarer til de våbentyper, der er omfattet af den foreslåede § 192 a, stk. 1, i straffeloven, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, jf. pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det er ikke en betingelse, at de nævnte skydevåben mv. anvendes af begge eller alle grupper, der deltager i opgøret. Det er tilstrækkeligt, hvis blot en af grupperne gør brug af skydevåben mv., idet der i så fald også vil være risiko for optrapning mv. af konflikten.

Det er endvidere ikke en betingelse for, at bestemmelsen kan anvendes, at der er anvendt skydevåben

mv. ved *den enkelte lovovertrædelse*, som begås med baggrund i et verserende opgør omfattet af bestemmelsen. F.eks. vil også et drab begået ved slag, spark eller brug af andre redskaber være omfattet af bestemmelsen, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldte.

Det er en betingelse for at anvende bestemmelsen om forhøjet/skærpet straf, at den pågældende lovovertrædelse, har »baggrund i« et opgør, »som foregår«.

Det er således en betingelse, at et gensidigt opgør er i gang på det tidspunkt, hvor den pågældende kriminalitet begås. Afgørelsen af, om der foregik et opgør i bestemmelsens forstand på gerningstidspunktet, vil bero på en vurdering af de foreliggende oplysninger om omfanget og hyppigheden af gensidige angreb med baggrund i konflikten på det pågældende tidspunkt. F.eks. vil en voldshandling, som begås mod et medlem af en rivaliserende gruppe efter, at den gensidige konflikt er ophørt, ikke være omfattet af bestemmelsen, heller ikke selv om forbrydelsen eventuelt begås med et hævnmotiv i forhold til tidligere forbrydelser, der blev begået, mens konflikten var i gang, og selv om forbrydelsen således kan skabe risiko for, at den gensidige konflikt blusser op igen. Ved denne afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde er der lagt vægt på, at det må anses for særlig strafværdigt at deltage i en gensidig væbnet konflikt af den omhandlede karakter. Der vil efter omstændighederne kunne blive tale om at straffe for forsøg, jf. straffelovens § 21, hvis det må antages, at den pågældende havde forsæt til at deltage i en verserende konflikt.

Herudover er det en betingelse, at det angreb mv., som foretages, har *baggrund* i opgøret. Heri ligger, at det skal kunne lægges til grund, at den pågældende lovovertrædelse helt eller delvis har været motiveret af at ville deltage i eller reagere på den igangværende konflikt. Det er uden betydning, om der tillige er andre motiver for angrebet, herunder f.eks. personlige uoverensstemmelser, hævn for tidligere krænkelser, fornærmelser eller lignende.

Hvis f.eks. en person med tilknytning til en af de stridende grupper får en udenforstående til som led i opgøret at begå en af de omfattede forbrydelser mod en person, der tilhører en rivaliserende, vil bagmanden kunne straffes i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. straffelovens § 23 om strafbar medvirken, mens den udenforstående gerningsmands handling vil være omfattet, hvis den pågældende har haft det fornødne forsæt til, at forbrydelsen har baggrund i bandeopgøret.

Bestemmelsen kan også omfatte lovovertrædelser, der begås over for andre personer end dem, der tilhører eller har tilknytning til en gruppe, der er involveret i